

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **K.K.**
bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX
doručovací adresa XXXXX, XXXXX
zastoupen JUDr. Milanou Hrušákovou, Ph.D, advokátkou
se sídlem Cihlářská 16, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

**v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2022, č. j. RN-541 221 1981-315-RSO,
o návrhu na přiznání odkladného účinku,**

takto:

Žalobě se *nepřiznává* odkladný účinek.

Odůvodnění:

1. Krajský soud obdržel žalobu proti rozhodnutí ze dne 3. 5. 2022, č. j. RN-541 221 1981-315-RSO („rozhodnutí žalované“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 11. 2021, č. j. R-15.11.2021-426/541 221 1981. Tímto rozhodnutím došlo ke zvýšení starobního důchodu žalobce ode dne 21. 2. 2018 na částku 4 597 Kč.
2. Uvedená rozhodnutí žalobce napadl žalobou. Její součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku. V něm žalobce poukázal na to, že starobní důchod mu byl přiznán i v Rakousku. Podle rakouské právní úpravy má poživatel starobního důchodu povinnost měsíčně odvádět platby na zdravotní pojištění. Žalovaná přitom informovala rakouského nositele pojištění o přiznání českého starobního důchodu žalobci. Kvůli tomu byla žalobci v Rakousku vyměřena výše platby za zdravotní pojištění s přihlédnutím k českému důchodu. Bez ohledu na to, že žalobci dosud nebyl český důchod vyplácen. Musí však nyní v Rakousku každý měsíc platit za zdravotní pojištění o 10,85 EUR víc, a to z titulu nezákonně vydaného rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu v ČR. Platby za pojištění mu v Rakousku doměřili i zpětně, již od 1. 1. 2020. Musel tak uhradit dluh ve výši 260,40 EUR. Rozhodnutí žalované proto negativně zasahuje jeho právní i majetkovou sféru.
3. Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě v stanovené lhůtě nevyjádřila.
4. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě *není důvodný*.
5. Přiznání odkladného účinku žaloby soudem podle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) představuje *výjimku*, kterou musí odůvodňovat *zřejmé* a do jisté míry *jedinečné* skutkové důvody. Aby mohl žalobce se svým návrhem na přiznání odkladného účinku uspět, musí (1) tvrdit a prokázat vznik *konkrétní* újmy, která je (2) *nepoměrně větší*, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Případné přiznání odkladného účinku pak (3) *nesmí odporovat důležitému veřejnému zájmu*.
6. Povinnost *tvrdit a prokázat* vznik újmy má žalobce, který se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem. *Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem z něj plynoucím. Zároveň musí jít o následek určité intenzity*, aby jej bylo vůbec možné označit

za újmu. Žalobce musí konkretizovat újmu, kterou mu má způsobit výkon či jiné následky rozhodnutí. Musí doplnit okolnosti, z nichž to vyvozuje, a specifikovat intenzitu újmy.

7. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku přitom soud neposuzuje důvodnost samotné žaloby, se kterou se tento návrh pojí. Hodnotí toliko naplnění zákonných důvodů pro přiznání odkladného účinku. A v případě žalobce tyto podmínky splněny nejsou.
8. Žalobce spatřuje vážnou újmu v tom, že z důvodu zvýšení starobního důchodu v ČR musí odvádět vyšší platbu na zdravotní pojištění v Rakousku, kde také pobírá starobní důchod. Z návrhu žalobce ovšem podle krajského soudu neplyne, že by tato povinnost byla v příčinné souvislosti s výkonem rozhodnutí žalované či jiným právním následkem, který z něj plyne. Přiznání odkladného účinku je obvykle na místě, že žaloba míří proti rozhodnutí, které účastníku řízení stanovuje určitou povinnost, případně z něj plyne jiný, pro účastníka natolik negativní důsledek, že jej zle označit za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. To ale není případ žalobce. Jediným přímým právním účinkem rozhodnutí žalovaného je vznik nároku na starobní důchod v určité výši a od určitého data.
9. Žalobce přitom neprokázal, že jeho povinnost odvádět v jiné zemi platby na zdravotní pojištění souvisí se zvýšením starobního důchodu v ČR. Uvedl a doložil, že platby na zdravotní pojištění mu v Rakousku byly vyměřeny zpětně od ledna 2020. Rozhodnutí žalované a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí však zvyšuje žalobcům důchod již od 21. 2. 2018. Navíc sám žalobce přiznává, že pro jeho povinnost hradit zdravotní pojištění je nepodstatné, že přiznaný český starobní důchod mu zatím vyplácen nebyl. Důsledkem případného přiznání odkladného účinku by přitom byl pouze zánik nároku na výplatu přiznaného starobního důchodu. Pokud ovšem žalobce hradí rakouské zdravotní pojištění bez ohledu na to, zda mu je skutečně vyplácen český starobní důchod, vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku by jeho situaci nijak nezměnilo.
10. V tomto případě tedy žalobce nedoložil, že by existovala příčinná souvislost mezi právními účinky rozhodnutí žalované a tvrzenou majetkovou újmu. Zároveň má krajský soud za to, že částku 10,85 EUR, kterou žalobce musí každý měsíc platit, nelze považovat za natolik významnou, aby vůbec bylo možné mluvit o dostatečně intenzivní újmě. Žalobce proto nesplnil základní předpoklad pro přiznání odkladného účinku jeho žalobě. Za takové situace již není třeba posuzovat další kritéria přiznání odkladného účinku žaloby, neboť tento návrh musí všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s. ř. s. splňovat současně.
11. S ohledem na výše uvedené soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení *nejsou* opravné prostředky přípustné.

Brno, 8. srpna 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Radka Bezděková